

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ไกรยุทธ ธีรตยาสินันท์. "การเก็บภาษีจากกิจกรรมธนาคารพาณิชย์." วารสารสังคมศาสตร์ ๑๔(ตุลาคม ๒๕๒๐).

_____. ทฤษฎีภาษีเงินได้และภาษีเงินได้ของไทย. ชุดปัญหาปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดวงกมล, ๒๕๒๑.

พนัส สิมะเสถียร. "แนวนโยบายและเป้าหมายในการจัดเก็บภาษีอากรในเชิงงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๕." สรรพากรสาส์น ๒๔(มีนาคม-เมษายน ๒๕๒๕).

ไพจิตร โรจนวานิช. ประมวลรัชฎาภกร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สามเจริญพานิช, ๒๕๒๖.

_____. ภาษีสรรพากรว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์, ๒๕๑๖.

รังสรรค์ ณะพรพันธุ์. ภาษีคอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร. ชุดปัญหาปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดวงกมล, ๒๕๒๑.

วิทย์ ดันตยกุล กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ : สำนักอบรมศึกษา กฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, ๒๕๒๔.

ศุภรัตน์ ครัวณ์กุล. "วิเคราะห์ผลกระทบจากการแก้ไขกฎหมายสรรพากรเมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕." สรรพากรสาส์น ๒๔(มีนาคม-เมษายน ๒๕๒๕).

สมชัย ฤชุพันธุ์. "ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา." สรรพากรสาส์น ๒๔(มีนาคม-เมษายน ๒๕๒๕).

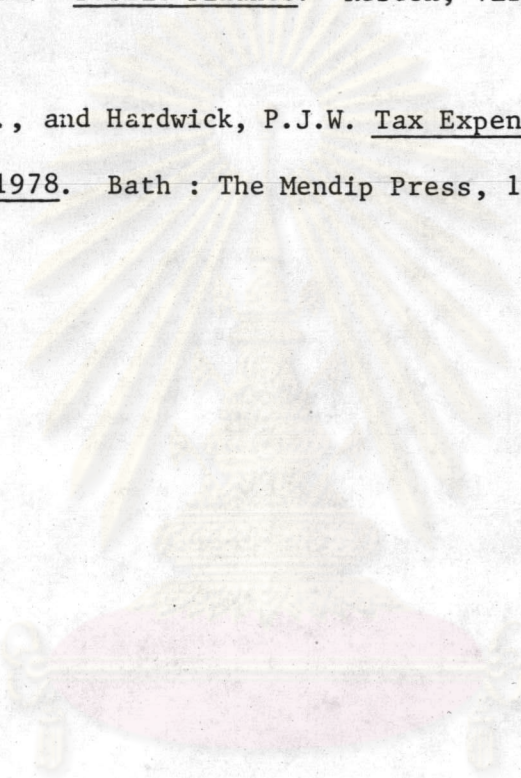
ภาษาอังกฤษ

Aaron, Henry J., and Boskin, Michael J., eds. The Economics of Taxation. Washington DC : Brookings Institution, 1981.

Anan Lewchaleamwong. Taxation and Tax Reform in Thailand. Bangkok : Kurusapha Ladprao Press, 1972.

- ๔๔
- Bird, Richard M., and Oldman, Oliver, eds. Readings on Taxation in Developing Countries. rev ed. Baltimore : The John Hopkins Press, 1967.
- Carr, Jurie A. "Tax Expenditures." In Setting National Priorities : The 1983 Budget. Edited by J.A. Pechman. Washington DC : Brookings Institution, 1982.
- Davis J.R., and Meyer C.W. Principles of Public Finance. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, 1983.
- Goode, Richard. The Individual Income Tax. rev. ed. Washington DC : Brookings Institution, 1975.
- Grove, Harold M. "Toward a Social Theory of Progressive Taxation." National Tax Journal (March 1959) : 27-34.
- Haig, Robert M. "The Concept of Income--Economic and Legal Aspect." In Readings in the Economics of Taxation. Edited by Musgrave, R.A., and Shoup, Carl, Homewood, Illinois : Richard D. Irwin, Inc., 1959.
- Kay, J.A., and King, M.A. The British Tax System. 2d ed. Oxford : Oxford University Press, 1980.
- Koskamp, Karl W., and Forte, Francesco, eds. Reform of Tax System. Detroit : Wayne State University Press, 1981.
- Musgrave, R.A. The Theory of Public Finance. New York : McGraw-Hill Book Co., 1959.
- Musgrave, R.A. and Musgrave, Peggy B. Public Finance in Theory and Practice. 4th ed. New York : McGraw-Hill Book Co., 1984.
- Pechman, Joseph A. Federal Tax Policy. 3d ed. Washington DC : Brookings Institution, 1977.

- Simons, Henry C. Personal Income Taxation. Chicago : University of Chicago Press, 1938.
- Surrey, Stanley S. Pathways to Tax Reform. Cambridge, Mass : Harvard University Press, 1975.
- Veseth, Michael. Public Finance. Reston, Virginia : Prentice-Hall, 1984.
- Willis, J.R.M., and Hardwick, P.J.W. Tax Expenditures in the UK : 1977-1978. Bath : The Mendip Press, 1978.

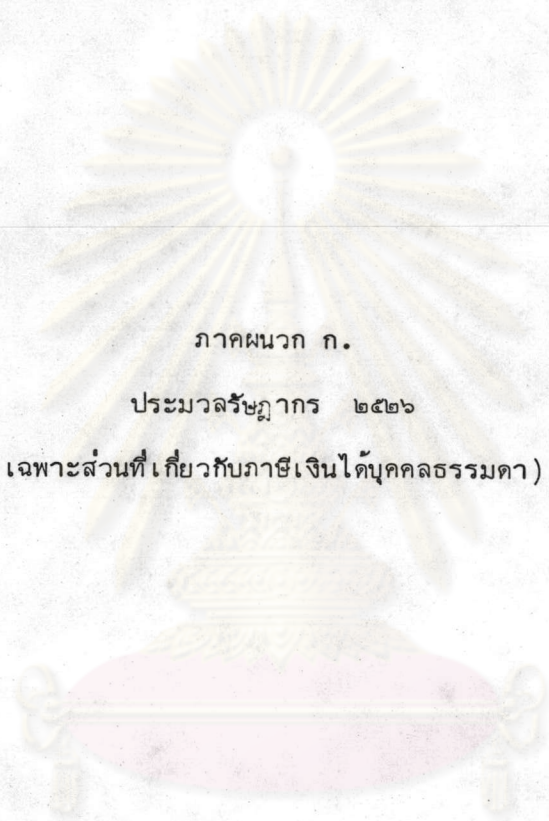

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.
ประมวลรัษฎากร ๒๕๒๖
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

การเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา

"มาตรา ๔๐ เงินได้พึงประเมินนั้น คือเงินได้ประเภทต่อไปนี้

"(๑) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างออกให้เป็นค่าภาษีเงินได้หรือภาษีอากรอื่น เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

(๒) เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้ออกให้เป็นค่าภาษีเงินได้หรือภาษีอากรอื่น เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้นั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๓ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๐๔ เป็นต้นไป)

"(๓) ค่าแห่งกุศลมูล ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจากพันธกรรม นิติกรรมอย่างอื่นหรือคำพิพากษาของศาล"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๗ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๐๒ เป็นต้นไป)

(๔) เงินได้ที่เป็น

"(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตั๋วเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูก

หักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เฉพาะส่วนที่เหลือจากหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัท เงินทุน เป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๒ เป็นต้นไป)

"(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืม เงิน เพื่อส่งเสริม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่บังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เฉพาะ ส่วนที่เหลือจากหักหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๓ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีบุตรชอบด้วยกฎหมายที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เป็นผู้มิได้ และความเป็นสามีภริยาของบิดา และมารดาได้มีอยู่ตลอดภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดา แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดาหรือของมารดาผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือของบิดาในกรณีบิดามารดาใช้อำนาจปกครองร่วมกัน ความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะซึ่งเป็นผู้มิได้ด้วยโดยอนุโลม"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๓ เป็นต้นไป)

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้ เป็นหุ้นส่วนในบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เฉพาะส่วนที่จ่าย

ไม่เกินกว่ากำไรและเงินที่กันไว้รวมกัน

- (จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือเงินที่กันไว้รวมกัน
- (ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากันหรือรับช่วยกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน
- (ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นหรือโอนการเป็นหุ้นส่วน ซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

"(๕) เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก

- (ก) การให้เช่าทรัพย์สิน
- (ข) การผลิตสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน
- (ค) การผลิตสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้น โดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

ในกรณี (ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้มีเงินได้แสดงเงินได้ต่ำไปไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามจำนวนเงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เข้าได้ตามปกติ และให้ถือว่าจำนวนเงินที่ประเมินนี้ เป็นเงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณี (ข) และ (ค) ให้ถือว่าเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้วแต่วันทำสัญญาจนถึงวันผลิตสัญญาทั้งสิ้น เป็นเงินได้พึงประเมินของปีที่มีการผลิตสัญญานั้น"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๗ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๐๒ เป็นต้นไป)

(๖) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือวิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลป์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่นซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้

(๗) เงินได้จากการรับ เหมาที่ผู้รับ เหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วน สำคัญนอกจากเครื่องมือ

(๘) เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) ถึง (๗) แล้ว"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๑๕ ใช้บังคับ สำหรับเงินได้ภาษี ๒๔๙๖ เป็นต้นไป

"มาตรา ๔๐ ทวิ ผู้ใดส่งสินค้าออกไปต่างประเทศให้แก่ หรือตามคำสั่งของ สำนักงานใหญ่ สาขา ตัวการ ตัวแทน นายจ้างหรือลูกจ้าง ให้ถือว่า การที่ได้ส่งสินค้าไป นั้นเป็นการขายในประเทศไทยด้วย และให้ถือราคาลินค้าตามราคาตลาดในวันที่ส่งไป เป็น เงินได้พึงประเมินในปีที่ส่งไปนั้น

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่สินค้านั้น

- (๑) เป็นของที่ส่งไปเป็นตัวอย่างหรือเพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ
- (๒) เป็นของผ่านแดน
- (๓) เป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร แล้วส่งกลับออกไปให้ผู้ส่งเข้ามา ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่สินค้านั้น เข้ามาในราชอาณาจักร
- (๔) เป็นของที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร แล้วส่งกลับคืนเข้ามาให้ผู้ส่งใน ราชอาณาจักร ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๘ ใช้บังคับ สำหรับเงินได้ภาษี ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

"มาตรา ๔๑ ผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ ในปีที่ล่วงมาแล้ว เนื่องจากหน้างานหรือกิจการที่ทำในประเทศไทย หรือเนื่องจากกิจการของนายจ้างในประเทศไทย หรือเนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ไม่ว่า เงินได้นั้นจะจ่ายในหรือนอกประเทศ

ผู้อยู่ในประเทศไทย มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ ในปีที่ล่วงมาแล้ว เนื่องจากหน้างานหรือกิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือเนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ

ต้องเสียภาษีเงินได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เมื่อนำเงินได้พึงประเมินนั้น เข้ามาในประเทศไทย

ผู้ใดอยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ รวมเวลาดังกล่าวถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันในภาษีใด ให้ถือว่าผู้นั้น เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๒๑ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ภาษี ๒๔๘๔ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๑ ทวิ ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้ถือว่าผู้โอนเป็นผู้มีเงินได้ และต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๔ ใช้บังคับ ๒๗ ก.พ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๒ เงินได้พึงประเมินประเภทต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยง หรือค่าพาหนะ ซึ่งลูกจ้างหรือผู้รับหน้าที่หรือตำแหน่งงาน หรือผู้รับทำงานให้ได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความจำเป็น เฉพาะในการที่ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน และได้จ่ายไปทั้งหมดในการนั้น

(๒) ค่าพาหนะและ เบี้ยเลี้ยง เดินทางตามอัตราที่รัฐบาลกำหนดไว้ โดยพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยอัตราค่าพาหนะและ เบี้ยเลี้ยง เดินทาง

"(๓) เงินค่าเดินทางซึ่งนายจ้างให้ลูกจ้าง เฉพาะส่วนที่ลูกจ้างได้จ่ายทั้งหมด โดยจำเป็นเพื่อการเดินทางจากต่างถิ่นในการ เข้ารับงาน เป็นครั้งแรก หรือในการกลับถิ่นเดิม เมื่อการจ้างได้สิ้นสุดลงแล้ว แต่ข้อยกเว้นนี้มีให้รวมถึง เงินค่าเดินทางที่ลูกจ้างได้รับในการกลับถิ่นเดิม และในการ เข้ารับงานของนายจ้างเดิมภายในสามร้อยหกสิบห้าวัน นับแต่วันที่การจ้างครั้งก่อนได้สิ้นสุดลง"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ภาษี ๒๕๐๓ เป็นต้นไป)

(๔) ในกรณีที่นายจ้างและลูกจ้างได้ทำสัญญากันโดยสุจริตก่อนใช้พระราชบัญญัติภาษี

เงินได้ พุทธศักราช ๒๔๗๕ มีข้อกำหนดว่า นายจ้างจะชำระเงินบำเหน็จ เงินค่าธรรม
เนียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัส ให้แก่ลูกจ้าง เป็นจำนวนเดียว เมื่อการงานที่จ้างได้สิ้นสุด
ลงแล้ว แม้เงินเต็มจำนวนนั้นจะได้ชำระภายหลังที่จับทัญญูคดีในส่วนนี้ก็ดี เงินบำเหน็จ
เงินค่าธรรม นียม เงินค่านายหน้า หรือเงินโบนัสส่วนที่เป็นค่าจ้างแรงงานอันได้ทำในเวลา
ก่อนใช้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช ๒๔๗๕ นั้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

(๕) เงินเพิ่มพิเศษประจำตำแหน่ง และ เงินค่าเช่าบ้าน หรือบ้านที่ให้อยู่โดย
ไม่ต้องเสียค่าเช่า สำหรับข้าราชการสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ

(๖) เงินได้จากการขาย หรือส่วนลดจากการซื้ออาคารแถมบ่หรือแถมบ่ไปรษณียากร
ของรัฐบาล

(๗) เบี้ยประชุมกรรมการหรือกรรมการ หรือค่าสอน ค่าสอบ ที่ทางราชการ
หรือสถานศึกษาของทางราชการจ่ายให้

"(๘) ดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่าย ดอกเบี้ยสลากออมสิน ดอกเบี้ยเงินฝาก
ออมสินของรัฐบาลเฉพาะประเภทฝากเพื่อเรียกและประเภทฝากประจำซึ่งมีระยะเวลาไม่
เกินหกเดือน หรือดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร เฉพาะที่ต้องจ่ายคืน เมื่อทวงถาม
ประเภทออมทรัพย์ ซึ่งใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอน และไม่ใช้เช็คในการถอนรวมตลอดถึง
เงินฝากที่ต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาไม่ถึงสามเดือน"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๕ ใช้บังคับสำหรับ
เงินได้ปีภาษี ๒๕๒๐ เป็นต้นไป)

"(๙) การขายสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดก หรือสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่ง
ในทางการค้าหรือหากำไร แต่ไม่รวมถึงเรือกำปั่น เรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ
หรือเรือยนต์ที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไปหรือแพ"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๕ ใช้บังคับ
๒๗ ก.พ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

(๑๐) เงินได้ที่ได้รับจากอุปการะโดยหน้าที่ธรรมจรรยา เงินได้ที่ได้รับจากการรับ
มรดก หรือจากการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี

"(๑๑) รางวัลเพื่อการศึกษาหรือค้นคว้าในวิทยาการ รางวัลสลากกินแบ่ง หรือสลากออมสินของรัฐบาล รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวดหรือแข่งขันซึ่งผู้รับ มิได้มีอาชีพในการประกวดหรือแข่งขัน หรือลิบบนรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ เพื่อประโยชน์ ในการปราบปรามการกระทำความผิด)

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๑๙ ใช้บังคับ สำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๐๓ เป็นต้นไป)

(๑๒) บำนาญพิเศษ บำเหน็จพิเศษ บำนาญตกทอด หรือบำเหน็จตกทอด

(๑๓) ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด เงินที่ได้จากการประกันภัย หรือการฉาบฉวย กิจ สงเคราะห์

"(๑๔) เงินส่วนแบ่งกำไรจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล แต่มี ใ้ช้กองทุนรวม"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๔ ใช้บังคับ ๒๕ ส.ค. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"(๑๕) เงินได้ของชาวนาที่ไ้้จากการขายข้าว อันเกิดจากกสิกรรมที่ตนและหรือ ครอบครัวได้ทำเอง"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๕ ใช้บังคับ สำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๐๕) เป็นต้นไป)

"(๑๖) เงินได้ที่ไ้้รับจากกองมรดก ซึ่งต้องเสียภาษีตามความในมาตรา ๕๗ ทวิ

(๑๗) เงินได้ตามที่จะไ้้กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง"*

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๑๖ ใช้บังคับ สำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๔๙๖ เป็นต้นไป)

* กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖.

"(๑๘) รางวัลสลากบํารุงกาชาตไทย เงินได้จากการขายหรือส่วนลดจาก การซื้อสลากบํารุงกาชาตไทย"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ พ.ศ. ๒๕๑๔ ข้อ ๒ ใช้บังคับสำหรับเงิน ได้พึงประเมินที่ได้รับก่อนวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๔ แต่ไม่รวมถึงเงินได้พึงประเมินที่ได้ชำระภาษี เงินได้ไปแล้ว)

"(๑๙) ดอกเบี้ยที่ได้รับตามมาตรา ๔ ทศ"

(๒๐) (ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๕ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ ส.ค. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"(๒๑) ประโยชน์ที่ได้จากการจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ตาม มาตรา ๔๐ (๔) (ก) ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก และผู้รับมีใช้เป็นผู้ทรงคนแรก"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๖ ใช้บังคับ สำหรับเงินได้ภาษี ๒๕๑๘ เป็นต้นไป)

"(๒๒) เงินได้จากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔ ใช้บังคับ ๒๖ ก.ค. ๒๕๒๑ เป็นต้นไป)

"(๒๓) เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวม"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๖ ใช้บังคับ สำหรับเงินได้ภาษี ๒๕๑๘ เป็นต้นไป)

"(๒๔) เงินได้ของกองทุนรวม"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๖ ใช้บังคับสำหรับ เงินได้ภาษี ๒๕๑๘ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๒ ทวิ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐(๑) และ (๒) เว้น แต่ที่ได้กำหนดในวรรคสาม ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๓๐ แต่รวมกันต้อง

ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๕ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๓ เป็นต้นไป)

"ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มียุต์ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๑๗ เป็นต้นไป)

"ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๑) และ (๒) เป็นเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน โดยคำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงานตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ไม่ว่าเงินที่จ่ายนั้นจะจ่ายจากเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญหรือไม่ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่ากับ ๔,๐๐๐ บาท คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงานแต่ไม่เกินเงินได้พึงประเมิน เหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายอีกร้อยละ ๕๐ ของเงินที่เหลือนั้น แต่ถ้าเงินได้พึงประเมินดังกล่าวจ่ายในลักษณะเงินบำเหน็จจำนวนหนึ่งและเงินบำนาญอีกจำนวนหนึ่ง ให้ถือว่าเฉพาะเงินที่จ่ายในลักษณะเงินบำเหน็จ เป็นเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน และให้ลดค่าใช้จ่ายจำนวน ๔,๐๐๐ บาท ลงเหลือ ๒,๐๐๐ บาท"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ มาตรา ๓ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๔ เป็นต้นไป)

"จำนวนปีที่ทำงานตามวรรคสาม ในกรณีเงินบำเหน็จหรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันที่ทางราชการจ่าย ให้ถือจำนวนปีที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณเงินบำเหน็จหรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันนั้นตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับของทางราชการ

ในการคำนวณจำนวนปีที่ทำงาน นอกจากกรณีตามวรรคสี่ เศษของปี ถ้าถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ถือเป็นหนึ่งปี ถ้าไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ปัดทิ้ง"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๑๗ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๒ ตริ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) เฉพาะ ที่เป็นค่าแห่ง
ลิขสิทธิ์ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๒๐ แต่ต้องไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีสามภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามภริยา
ได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง"

(เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๒๐ ข้อ ๗ ใช้บังคับสำหรับเงินได้
ปีภาษี ๒๕๒๐ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๓ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐(๔) ยอมให้หักค่าใช้จ่าย
ได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖ ใช้บังคับ
สำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๔๗ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๔ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐(๖) ยอมให้หักค่าใช้จ่าย
ได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"*

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๗ ใช้บังคับสำหรับ
เงินได้ปีภาษี ๒๕๔๗ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๕ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐(๗) ยอมให้หักค่าใช้จ่าย
ได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"*

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘ ใช้บังคับสำหรับ
เงินได้ปีภาษี ๒๕๔๗ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๖ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๘) ยอมให้หักค่าใช้จ่าย
ได้ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"**

* ดูพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ ๑๑.

** ดูพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ ๑๑.

"มาตรา ๔๗ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ เมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ให้หักลดหย่อนได้อีกดังต่อไปนี้

(๑) ลดหย่อนให้สำหรับ

"(ก) ผู้มีเงินได้ ๑๒,๐๐๐ บาท

(ข) สามหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ๑๒,๐๐๐ บาท"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๖ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"(ค) บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามหรือภริยาของผู้มีเงินได้ด้วย

(๑) ที่เกิดก่อนหรือใน พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรมก่อน พ.ศ. ๒๕๒๒ คนละ ๕,๐๐๐ บาท

(๒) ที่เกิดหลัง พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรมในหรือหลัง พ.ศ. ๒๕๒๒ คนละ ๕,๐๐๐ บาท แต่รวมกันต้องไม่เกินสามคน

ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรทั้งตาม (๑) และ (๒) การหักลดหย่อนสำหรับบุตรให้นำบุตรตาม (๑) ทั้งหมดมาหักก่อน แล้วจึงนำบุตรตาม (๒) มาหัก เว้นแต่ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรตาม (๑) ที่มีชีวิตอยู่รวมเป็นจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไปจะนำบุตรตาม (๒) มาหักไม่ได้ แต่ถ้าบุตรตาม (๑) มีจำนวนไม่ถึงสามคนให้นำบุตรตาม (๒) มาหักได้โดยเมื่อรวมกับบุตรตาม (๑) แล้วต้องไม่เกินสามคน

การนับจำนวนบุตรให้นับ เฉพาะบุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตรโดยให้นับรวมทั้งบุตรที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการหักลดหย่อนด้วย

การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี และยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา หรือซึ่งเป็นผู้เยาว์ หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ อันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู แต่มิให้หักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าวที่มีเงินได้พึงประเมินในภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป โดยเงินได้พึงประเมินนั้นไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๔๒

การหักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ให้หักได้ตลอดปีภาษี ไม่ว่ากรณีที่จะหักได้นั้นจะมีอยู่ตลอดปีภาษีหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมนั้นให้หักลดหย่อนในฐานะบุตรบุญธรรมได้แต่ฐานะเดียว"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๖ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๓ เป็นต้นไป)

"(ง) เบี้ยประกันภัยที่ผู้มีเงินได้จ่ายไปในปีภาษีสำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๗,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้เอาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๗ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้มีการประกันชีวิต และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับ เบี้ยประกันภัยที่จ่ายสำหรับการประกันชีวิตของสามีหรือภริยานั้นตาม เกณฑ์ในวรรคหนึ่ง"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๓ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๑๗ เป็นต้นไป)

"(จ) เงินได้ตามมาตรา ๔๐(๔)(ข) เท่าจำนวนที่ได้รับแต่ต้องไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท เฉพาะส่วนที่ได้รับจากกองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมาย โดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริม เกษตรกรรมพาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๖ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"เมื่อหักลดหย่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว มีเงินได้เหลืออยู่เท่าใด ให้หักลดหย่อนได้อีก ร้อยละ ๓๐ สำหรับส่วนที่ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท"

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ได้รับเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับเงินได้ดังกล่าวที่สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ได้รับตาม เกณฑ์ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๗ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๓ เป็นต้นไป)

"(ฉ) บุตรของผู้มีเงินได้ซึ่งมีสิทธิหักลดหย่อนตามเงื่อนไขใน (ค) และยังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนราษฎร์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ให้หักลดหย่อนเพื่อการศึกษาได้ อีกคนละ ๒,๐๐๐ บาท"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"(๒) ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๒๔,๐๐๐ บาท แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑)(ก)(ค) และ (ฉ) เฉพาะในปีภาษีนั้น"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"(๓) ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (๑)(ข)(ค) และ (ฉ) ให้หักได้เฉพาะสามีหรือภริยาและบุตรที่อยู่ในประเทศไทย"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๐ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"(๔) ในกรณีผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตายในระหว่างปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้เสมือนผู้ตายมีชีวิตอยู่ตลอดปีภาษีที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๖ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๐๕ เป็นต้นไป)

"(๕) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดกให้หักลดหย่อนได้ ๑๒,๐๐๐ บาท"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๐ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"(๖) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชติบุคคล ให้หักลดหย่อนได้ตาม (๑)(ก) สำหรับผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะ บุคคลแต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทย แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๒๔,๐๐๐ บาท"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"(๗) เมื่อได้หักลดหย่อนตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) แล้ว เหลือเท่าใด ให้หักลดหย่อนได้อีกสำหรับเงินบริจาคดังต่อไปนี้ โดยให้หักได้เท่าจำนวนที่บริจาค แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินที่เหลือนั้น

(ก) เงินที่บริจาคแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการ

(ข) เงินที่บริจาค เป็นสาธารณประโยชน์แก่องค์การหรือสถานสาธารณกุศลหรือแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาอื่นนอกจากที่กล่าวใน (ก) ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๐๔ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๗ ทวิ ให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐(๔)(ข) ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีร้อยละ ๓๕ ของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้รับ

เครดิตภาษีที่คำนวณได้ตามความในวรรคหนึ่งให้นำมารวมคำนวณเป็นเงินได้พึงประเมิน เพื่อเสียภาษีเงินได้ตามเกณฑ์ในมาตรา ๔๔ เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้นำเครดิต

ภาษีที่คำนวณได้ดังกล่าวหักออกจากภาษีที่ต้องเสีย ถ้ายังขาดหรือเหลือเท่าใด ให้ผู้มีเงินได้ เสียภาษีสำหรับจำนวนที่ขาด หรือผู้มีสิทธิได้รับเงินจำนวนที่เหลือนั้นคืน"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ มาตรา ๔ ใช้บังคับ สำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่ผู้มีเงินได้ที่ไม่มีภูมิลำเนาอยู่ใน ประเทศไทย"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๑๐ ใช้บังคับ สำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๔ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๘ เงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้"

"(๑) เงินได้พึงประเมิน เมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ หรือ มาตรา ๕๗ เบื้อง แล้ว เหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตราที่กำหนดในบัญชี อัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๔ ใช้บังคับสำหรับเงิน ได้ปีภาษี ๒๕๒๐ เป็นต้นไป)

"(๒) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป การคำนวณ ภาษีตาม (๑) ให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๖ ใช้บังคับ สำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๑๗ เป็นต้นไป)

"การนับจำนวนเงินได้พึงประเมินตาม (๒) ไม่รวมถึงเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๑)"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๑๐ ใช้บังคับ สำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๒ เป็นต้นไป)

"(๓) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๒.๕ ของเงินได้โดยไม่
ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐(๔)(ก)
ดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาล* ดอกเบี้ยพันธบัตรหรือหุ้นกู้ของ
องค์การของรัฐบาล ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้จาก
บริษัทเงินทุน หรือดอกเบี้ยที่ได้จากสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดย เฉพาะของประเทศไทย
จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริม เกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม ทั้งนี้
เฉพาะที่ได้รับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๙

(ข) ผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสาร
แสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้รับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง
พ.ศ. ๒๕๒๙"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๓ ใช้บังคับ
๒๗ ก.พ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"(๔) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑)
และ (๒) ก็ได้ เฉพาะเงินได้ตามมาตรา ๔๐(๔) ที่ได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์
อัน เป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ดังต่อไปนี้

(ก) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดก หรืออสังหาริม
ทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หา ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ ๕๐ ของเงินได้ เหลือเท่า
ใดถือเป็นเงินได้สุทธิ แล้วหารด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้
คำนวณภาษีตามอัตรากาษาเงินได้ ได้เท่าใดให้คูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงิน
ภาษีที่ต้องเสีย

*ได้รับยกเว้นภาษีตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ ข้อ ๒(๗).

(ข) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่นนอกจาก
 (ก) ให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา* เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้
 สุทธิ แล้วหารด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้คำนวณภาษีตาม
 อัตราภาษีเงินได้ ได้เท่าใดให้คูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้อง
 เสีย

ในกรณีที่เสียภาษีโดยไม่นำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) เมื่อคำนวณ
 ภาษีแล้วต้องเสียไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของราคาขาย

ในกรณีที่เสียภาษีโดยนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ให้หักค่าใช้จ่าย
 ร้อยละ ๕๐ ของเงินได้ตาม (ก) หรือตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาตาม (ข) แล้ว
 แต่กรณี เหลือเท่าใดนำไปรวมคำนวณภาษีกับเงินได้โดยอื่น

คำว่า "จำนวนปีที่ถือครอง" ใน (ก) หรือ (ข) หมายถึงจำนวนปีนับตั้งแต่ปีที่ได้
 กรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้าเกินสิบปีให้นับเพียงสิบปี และเศษของ
 ปีให้นับเป็นหนึ่งปี"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑ ใช้
 บังคับ ๒๗ ก.พ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"ถ้าภาษีเงินได้ที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินแล้ว มีจำนวนต่ำกว่า ๕ บาท
 เป็นอันไม่ต้องเรียกเก็บ"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๗ ใช้บังคับ
 สำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๐๕ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๔ ทวิ ให้องค์การของรัฐบาลเสียภาษีเงินได้แทนผู้ขายสินค้าทอด
 หนึ่งทอดใด หรือทุกทอดที่ซื้อสินค้าขององค์การของรัฐบาล ตามวิธีการ อัตราและประเภท

* ดูพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ ๑๒๒.

สินค้าตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง* ทั้งนี้ เฉพาะสำหรับเงินได้จากการขายสินค้านั้น"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๑๑ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๐ เป็นต้นไป)

"ภาษีที่เสียแทนตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นเครดิตของผู้เสียภาษีในการคำนวณภาษี"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๗ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ผู้มีเงินได้มิได้ยื่นรายการเงินได้ หรือเจ้าพนักงานประเมินพิจารณาเห็นว่า ผู้มีเงินได้ยื่นรายการเงินได้ต่ำกว่าจำนวนที่ควรต้องยื่น ให้เจ้าพนักงานประเมินโดยอนุมัติอธิบดี มีอำนาจที่จะกำหนดจำนวนเงินได้สุทธิขึ้น ทั้งนี้ โดยถือเงินหรือทรัพย์สินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ หรือเข้ามาอยู่ในครอบครองของผู้มีเงินได้ หรือรายจ่ายของผู้มีเงินได้ หรือฐานะความเป็นอยู่ หรือพฤติการณ์ของผู้มีเงินได้หรือสถิติ เงินได้ของผู้มีเงินได้เอง หรือของผู้อื่นที่กระทำการทำนองเดียวกับผู้มีเงินได้ เป็นหลักในการพิจารณา แล้วทำการประเมินแจ้งจำนวนเงินที่ต้องชำระไปยังผู้ต้องเสียภาษี ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๔๖ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๔ ทวิ ในกรณีที่เป็นการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาที่ยังได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์นั้นตามปกติ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจกำหนดราคาขายอสังหาริมทรัพย์นั้นตามราคาที่ยังได้รับจากการขายตามปกติ ตามราคาในวันที่โอนนั้น แต่ต้องไม่เกินจำนวนทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียน หรือจำนวนทุนทรัพย์ในการเรียกเก็บค่า

* กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓๔.

ธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายที่ดิน แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๙ ใช้บังคับ ๑๗ ต.ค. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๐ ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะ บุคคลผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ หักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมินตามวิธีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๑) และ (๒) ให้คูณเงินได้พึงประเมินที่จ่ายด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย เพื่อให้ได้จำนวนเงินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๔๔ เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หารด้วยคราวที่จะต้องจ่าย ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

ถ้าการหารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่ายตามความในวรรคก่อนไม่ลงตัวเหลือเศษเท่าใด ให้เพิ่มเงินเท่าจำนวนที่เหลือเศษนั้นรวมเข้ากับเงินภาษีที่จะต้องหักไว้ครั้งสุดท้ายในปีนั้น เพื่อให้ยอดเงินภาษีที่หักรวมทั้งปีเท่ากับจำนวนภาษีที่จะต้องเสียทั้งปี"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๒ ใช้บังคับ ๕ พ.ย. ๒๕๐๒)

"(๒) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๓) และ (๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ เว้นแต่"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๙ ใช้บังคับ สำหรับเงินได้ปี ๒๕๑๘ เป็นต้นไป)

"(ก) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๔๔ (๓)(ก) ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๙ ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๒.๕ ของเงินได้และถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นไป ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

(ข) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๔๔(๓)(ข) ให้ถือว่า ผู้ออกหัวเงิน ผู้ออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้หรือนิติบุคคลผู้โอนหัวเงินหรือตราสารดังกล่าวให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ตามส่วนนี้ เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน และให้เรียกกับภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๑๒.๕ ของเงินได้ ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๙

และถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๐ เป็นต้นไป ให้เรียกเก็บตามอัตราภาษีเงินได้ และให้ถือว่าภาษีที่เรียกเก็บนั้นเป็นภาษีที่หักไว้"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๔ ใช้บังคับ ๒๗ ก.พ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"(ค) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๔)(ก) ที่มีได้ระบุใน (ก) และ (ข) แห่งมาตรานี้ ถ้าผู้จ่ายเงินได้มิใช่เป็นนิติบุคคล และจ่ายให้แก่ผู้รับที่มีภูมิลำเนาในประเทศไทยไม่ต้องหักภาษีตามมาตรานี้"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๑๘ เป็นต้นไป)

"(ง) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๔)(ข) ที่จ่ายจากกองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม ให้หักลดหย่อนตามอัตราในวรรคสองของมาตรา ๔๗(๑)(จ) ก่อน แล้วคำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๔)(ข) ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นผู้จ่ายให้แก่ผู้รับรายหนึ่ง ๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่ายครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาทก็ดี ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ ทั้งนี้ เฉพาะผู้รับที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๑๑ ใช้บังคับ ๒๒ พ.ค. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป)

"(๓) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๖) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับที่ไม่มีภูมิลำเนาในประเทศไทยหรือมิได้อยู่ในประเทศไทย ให้หักเฉพาะค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๔๐ แล้วคำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๒ ใช้บังคับ ๕ พ.ย. ๒๕๐๑ เป็นต้นไป)

"(๕) นอกจากกรณีตาม (๕) ในกรณีผู้จ่ายเงินตามมาตรานี้เป็นรัฐบาลองค์กรการของรัฐบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น อื่น ซึ่งจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐(๕)(๖)(๗) หรือ (๘) ให้กับผู้รับรายหนึ่ง ๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่ายครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาทก็ดี ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน แต่เฉพาะเงินได้ในกรณีการประกวดหรือแข่งขันให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๓ ใช้บังคับ ๒๗ ก.พ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"(๕) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐(๕) เฉพาะที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งขายอาหารมหรหัตถ์ ให้คำนวณหักดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสนาห์ ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๕๔(๔)(ก) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักเป็นภาษีไว้เท่านั้น

(ข) สำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยทางอื่นนอกจาก (ก) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา* แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๕๔(๔)(ข) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

(๖) ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้ผู้โอนหักภาษีตามเกณฑ์ใน (๕) โดยถือว่าผู้โอนเป็นผู้จ่ายเงินได้"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๔ ใช้บังคับ ๒๗ ก.พ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

* ดูพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ ๑๒๒.

"มาตรา ๕๐ ทวิ ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายที่ได้หักไว้แล้วในภาษี ให้แก่ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายสองฉบับมีข้อความตรงกัน ในกรณี และตามกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีตามมาตรา ๓ เตรีส ให้ออกในทันทีทุกครั้งที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย
- (๒) ในกรณีตามมาตรา ๕๐(๑) ให้ออกภายในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ของปีถัดจากภาษี หรือภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายออกจากงานในระหว่างภาษี
- (๓) ในกรณีตามมาตรา ๕๐(๒)(๓) หรือ (๔) ให้ออกในทันทีทุกครั้งที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย

หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายให้ใช้ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

อธิบดีมีอำนาจยกเว้นการออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายได้ในกรณีที่เห็นสมควร"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๑๒ ใช้บังคับ ๓๑ ธ.ค. ๒๕๒๑ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๕๑ เจ้าพนักงานประเมินอาจส่งหนังสือแจ้งความแก่บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ให้ยื่นบัญชีจ่าย เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐(๑)(๒)(๓) (๔) และ (๗) หรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่อง เพื่อตรวจสอบการหักภาษี ณ ที่จ่ายได้ตามที่เห็นสมควร และผู้ได้รับหนังสือแจ้งความต้องปฏิบัติตามภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความ"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๒๗ ใช้บังคับ ๒๕ เม.ย. ๒๕๔๔ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๕๒ บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ซึ่งมีหน้าที่หักภาษีตามมาตรา ๕๐(๑)(๒)(๓) และ (๔) ต้องนำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่ต้องหักไปส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จ่ายเงิน ไม่ว่าตนจะได้หักภาษีไว้แล้วหรือไม่"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๕ ใช้บังคับ ๒๗ ก.พ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"ภาษีที่คำนวณหักไว้ตามมาตรา ๕๐(๕) และ (๖) ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษีนำส่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียนและห้ามพนักงานเจ้าหน้าที่ลงนามรับรู้ ยอมให้ทำ หรือบันทึกไว้จนกว่าจะได้รับ เงินภาษีที่นำส่งไว้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว และในกรณีที่ไม่มีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ให้นำส่งตามวรรคหนึ่ง"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๐ ใช้บังคับ ๑๗ ต.ค. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"ภาษีหัก ณ ที่จ่ายตามวรรคสองให้ส่ง เป็นรายได้แผ่นดินตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๕ ใช้บังคับ ๒๗ ก.พ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๕๒ ทวิ ก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการตามความมาตรา ๕๖ ผู้มีเงินได้พึงประเมินประเภท ที่ไม่ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ถ้ามีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป จะนำภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๕๔ ไปชำระต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอพร้อมที่ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดก็ได้

ภาษีที่ชำระตามความในวรรคก่อน ให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษี"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔ ใช้บังคับ ๑๒ ต.ค. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๕๓ ในกรณีรัฐบาล หรือองค์การของรัฐบาล เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินที่จะตรวจสอบให้แน่ใจว่าจำนวนเงินภาษีที่จะต้องหักตามมาตรา ๕๐ นั้น ได้คำนวณและจดไว้ในฎีกาเบิกเงินแล้ว และให้ เป็นหน้าที่ที่จะหักเงินจำนวนนั้นก่อนจ่าย แต่ถ้ามิได้มีการตั้งฎีกาเบิกเงิน ก็ให้เจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินปฏิบัติตาม มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ และ มาตรา ๕๔ โดยอนุโลม"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๔ ใช้บังคับ
๑๖ ก.พ. ๒๔๙๗ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๔๔ ถ้าผู้จ่ายเงินตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๓ มิได้หักและนำเงิน
ส่ง หรือได้หักและนำเงินส่งแล้วแต่ไม่ครบจำนวนที่ถูกต้อง ผู้จ่ายเงินต้องรับผิดชอบกับผู้
เงินได้ ในการเสียภาษีที่ต้องชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มีได้หักและนำส่งหรือตามจำนวนที่
ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักเงินภาษีไว้ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๓ แล้ว ให้ผู้
มีเงินได้ซึ่งต้อง เสียภาษีพ้นความรับผิดชอบที่จะต้องชำระ เงินภาษีเท่าจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้
แล้วนั้น และให้ผู้จ่ายเงินรับผิดชอบชำระ เงินภาษีจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ ใช้บังคับ
๕ พ.ย. ๒๕๐๒ เป็นต้นไป)

มาตรา ๔๕ อำนวยการเก็บเงินภาษีโดยวิธีหักไว้ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๓
มิให้เป็นเหตุ เสื่อมสิทธิของ เจ้าพนักงาน ประเมินในการที่จะ เรียก เก็บ เงินภาษินั้นโดยวิธีอื่น

"มาตรา ๔๖ ให้บุคคลทุกคน เว้นแต่ผู้เยาว์หรือผู้ที่ศาลสั่งให้ เป็นคนไร้ความสามารถ
หรือเสมือนไร้ความสามารถยื่นรายการ เกี่ยวกับ เงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษี
ที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนด
ต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งถ้าบุคคลนั้น

(๑) ไม่มีสามีหรือภริยา และมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เกิน
๑๒,๐๐๐ บาท

(๒) ไม่มีสามีหรือภริยา และมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตาม
มาตรา ๔๐(๑) ประเภทเดียวเกิน ๑๗,๕๐๐ บาท

(๓) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เกิน ๒๔,๐๐๐
บาท

(๔) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประ เหมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตาม
มาตรา ๔๐(๑) ประเภทเดียวเกิน ๓๕,๐๐๐ บาท

ในกรณีข้างต้นส่วนสามีหรือภริยาหรือบุคคลที่มีโชติบุคคลมีเงินได้พึงประ เหมินในปีภาษี
ที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการยื่นรายการ เกี่ยวกับเงินได้พึง
ประ เหมินในชื่อของห้างหุ้นส่วน หรือบุคคลนั้นที่ได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วภายในกำ
หนดเวลาและตามแบบ เช่นเดียวกับวรรคก่อน การเสียภาษีในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้อำนวยการ
หรือผู้จัดการรับผิดชอบ เสียภาษีในชื่อของห้างหุ้นส่วนหรือบุคคลนั้นจากยอดเงินได้พึงประ เหมินทั้ง
สิ้น เสมือนเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียวไม่มีการแบ่งแยก ทั้งนี้ ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลใน
คณะบุคคลแต่ คนไม่จำเป็นต้องยื่นรายการได้สำหรับจำนวนเงินได้พึงประ เหมินดังกล่าว เพื่อ เสียภาษี
อีก แต่ถ้าห้างหุ้นส่วนหรือบุคคลนั้นมีภาษีค้างชำระ ให้ผู้ เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคล
ทุกคนร่วมรับผิดชอบใน เงินภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย"

(พระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๖ ใช้
บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๕๖ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการจัด เก็บภาษีก่อนถึงกำหนดเวลาตามมาตรา
๕๖ ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ และมาตรา ๕๗
ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการเงินได้เฉพาะตามมาตรา ๔๐(๖)(๗) หรือ
(๘) ไม่ว่าจะจะมีเงินได้ประ เหมินรวมอยู่ด้วยหรือไม่ ที่ได้รับตั้งแต่เดือนมกราคมถึง เดือนมิถุนายน
ภายใน เดือนกันยายนของทุกปีภาษี

การยื่นรายการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณภาษีตามมาตรา ๔๔ โดยหักลดหย่อนตาม
มาตรา ๔๗ ให้กึ่งหนึ่ง และชำระภาษีถ้ามีพร้อมกับการยื่นรายการนั้นต่อ เจ้าพนักงานตาม
มาตรา ๕๖

ภาษีที่ชำระตามวรรคสอง ให้ถือเป็น เครดิตในการคำนวณภาษีที่ต้องชำระตามมาตรา
๕๗ จัตวา"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๑ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๖ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๕๗ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ เป็นผู้เยาว์ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้อยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นหน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการกิจการอันก่อให้เกิดเงินได้พึงประเมินนั้น แล้วแต่กรณี ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ และเป็นตัวแทนในการชำระภาษี"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๘ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๐๕ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๕๗ ทวิ ถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ ถึงแก่ความตายเสียก่อนที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ หรือก่อนที่ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๕๗ ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดกหรือทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี ปฏิบัติแทนและโดยเฉพาะในการยื่นรายการเงินได้พึงประเมินของผู้ตายนั้น ให้รวมเงินได้พึงประเมินของผู้ตายและของกองมรดกที่ได้รับตลอดปีภาษีที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย เป็นยอดเงินได้พึงประเมินที่จะต้องยื่นทั้งสิ้น"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๘ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๐๕ เป็นต้นไป)

"สำหรับในปีต่อไป ถ้ากองมรดกของผู้ตายยังมีได้แบ่ง และมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๗ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๕๗ ตริ ในการเก็บภาษีเงินได้จากสามีและภริยานั้นถ้าสามีและภริยาอยู่ร่วมกันตลอดปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ให้ถือเอาเงินได้พึงประเมินของภริยาเป็นเงินได้ของสามี"

แต่ถ้าภาษีค้างชำระและภริยาได้รับแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วันแล้วให้ภริยาร่วมรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย

ถ้าสามีหรือภริยามีความประสงค์จะยื่นรายการแยกกัน ก็ให้ทำได้โดยแจ้งให้เจ้าพนักงานประเมินทราบภายในเวลาซึ่งกำหนดให้ยื่นรายการ แต่การแยกกันยื่นรายการนั้น ไม่ทำให้ภาษีที่ต้องเสียเปลี่ยนแปลงอย่างไร

ถ้าเห็นสมควร เจ้าพนักงานประเมินอาจแบ่งภาษีของเงินได้พึงประเมินที่สามีภริยาแต่ละฝ่ายได้รับ และแจ้งให้สามีและภริยาเสียภาษีเป็นคนละส่วนก็ได้ แต่ถ้าภาษีส่วนของฝ่ายใดค้างชำระและอีกฝ่ายหนึ่งได้รับแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วันแล้ว ให้อีกฝ่ายหนึ่งนั้นร่วมรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย

การที่สามีภริยาอยู่ต่างท้องที่กัน หรือต่างคนต่างอยู่เป็นครั้งคราวยังคงถือว่าอยู่ร่วมกัน"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๑๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๔๘๐ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๕๗ จัตวา ภายใต้บังคับมาตรา ๖๔ การยื่นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๕๗ ตริ หรือมาตรา ๕๗ เบญจ ถ้ามี ภาษีต้องเสียให้ชำระต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ภายในกำหนดเวลาพร้อมกับการยื่นรายการ"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๔ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ ก.ค. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๕๗ เบญจ ถ้าภริยามีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๑) ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ไม่ว่าจะมียังเงินได้พึงประเมินอื่นด้วยหรือไม่ ภริยาจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามีเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๑) โดยมีให้ถือว่าเป็นเงินได้ของสามีตามมาตรา ๕๗ ตริ ก็ได้

ในกรณีที่ภริยาแยกยื่นรายการตามวรรคหนึ่ง ให้สามีและภริยาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ ดังนี้

- (๑) สำหรับผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๗(๑)(ก)
- (๒) สำหรับบุตรที่หักลดหย่อนได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗(๑)(ค) และ
(ฉ) คนละกึ่งหนึ่ง
- (๓) สำหรับเบี้ยประกันภัยตามมาตรา ๔๗(๑)(ง) วรรคหนึ่ง
- (๔) สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔(๔)(ข) ที่ได้รับจากกองทุนรวมให้สามีแต่
ฝ่ายเดียวเป็นผู้หักลดหย่อนตามมาตรา ๔๗(๑)(จ)
- (๕) สำหรับเงินบริจาคส่วนของตนตามมาตรา ๔๗(๗)

ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (๒) ให้หัก
ได้เฉพาะบุตรที่อยู่ในประเทศไทย

ถ้าสามีและภริยามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตามมาตรา ๔๐
(๑) ประเภทเดียวกันไม่เกิน ๓๕,๐๐๐ บาท ไม่ว่าแต่ละฝ่ายจะมีเงินได้เป็นจำนวนเท่าใด
สามีและภริยาไม่ต้องยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๔ ใช้บังคับ
สำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๕๔ ภายในเดือนมกราคมทุก ๆ ปี

(๑) ให้หัวหน้าส่วนราชการในกระทรวง ทบวง กรม หัวหน้าส่วนราชการตาม
ท้องที่ หรือองค์การของรัฐบาล ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดไปยังเจ้าพนักงานประเมิน
แสดงรายการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ แต่ถ้าอธิบดีเห็นสมควรจะยกเว้นไม่ต้อง
ปฏิบัติก็ได้

(๒) ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงิน
ได้ตามมาตรา ๕๐ ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด ต่อเจ้าพนักงานประเมิน แสดงรายการ
เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐(๑)(๒) และ (๔)"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๑ ใช้บังคับ
สำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๔๗ เป็นต้นไป)

มาตรา ๕๔ พร้อมกับการนำเงินภาษีส่งตามมาตรา ๕๒ ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท
สมาคม หรือคณะบุคคลอื่นยื่นรายการตามแบบที่อธิบดี กำหนดแสดงการหักภาษีเป็นรายตัวผู้มีเงินได้พึงประเมิน

"มาตรา ๖๐ ทวิ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีตามหมวดนี้ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะประเมิน เรียกเก็บภาษีจากบุคคลใด ๆ ก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการตามความในมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๗ ทวิ แล้วแต่กรณี ก็ได้ เมื่อได้ประเมินแล้วให้แจ้งจำนวนภาษีที่ประเมินไปยังผู้ต้องเสียภาษี ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้

ภาษีที่จะประเมินเรียกเก็บตามความในวรรคก่อน ให้ถือเป็นเครดิตของผู้ต้องเสียภาษีในการคำนวณภาษีจากยอดเงินได้สุทธิทั้งปี"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๔ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๔๖ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๖๑ บุคคลใดมีชื่อในหนังสือสำคัญใด ๆ แสดงว่า

(๑) เป็นเจ้าของทรัพย์สินอันระบุไว้ในหนังสือสำคัญ และทรัพย์สินนั้นก่อให้เกิดเงินได้พึงประเมิน หรือ

(๒) เป็นผู้ได้รับเงินได้พึงประเมินโดยหนังสือสำคัญเช่นนั้น

เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมิน เรียกเก็บภาษีทั้งหมด จากผู้มีชื่อในหนังสือสำคัญนั้นก็ได้ แต่ถ้าบุคคลนั้นต้องโอนเงินได้พึงประเมินให้แก่บุคคลอื่น บุคคลนั้นมีสิทธิหักเงินภาษีจากจำนวนเงินซึ่งต้องโอนให้แก่บุคคลอื่นตามส่วน"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๓๐ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๔๖ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๖๒ ในกรณีผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ผู้ที่ถึงแก่ความตาย บุคคลที่ตั้งตัวแทนจัดการทรัพย์สิน หรือผู้รับประโยชน์จากทรัสต์ เป็นผู้มีเงินได้สุทธิถึงจำนวนต้องเสียภาษี ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้อื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดก ตัวแทน หรือทรัสต์ แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งส่วนนี้แทนผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ผู้ที่ถึงแก่ความตาย บุคคลที่ตั้งตัวแทน หรือผู้รับประโยชน์จากทรัสต์นั้น"

(พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๔ ใช้บังคับ
๑ ม.ค. ๒๔๘๔ เป็นต้นไป)

มาตรา ๖๓ บุคคลใดถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายและนำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสียภาษีตามส่วนนี้ บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับเงินจำนวนที่เกินนั้นคืน แต่ต้องยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานประเมินภายใน ๓ ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งปีซึ่งถูกหักภาษีเกินไป

"มาตรา ๖๔ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๑๘ ทวิ ถ้าภาษีที่ต้องเสียตามบทบัญญัติแห่งส่วนนี้มีจำนวนตั้งแต่ ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป ผู้ต้องเสียภาษีจะต้องชำระเป็นสามงวด ๆ ละเท่า ๆ กันก็ได้คือ

(๑) ในกรณีที่ต้องเสียตามมาตรา ๕๖ ทวิ หรือมาตรา ๕๗ จัตวา งวดที่หนึ่งต้องชำระตามกำหนดในมาตราดังกล่าว งวดที่สองต้องชำระภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง

(๒) ในกรณีอื่น งวดที่หนึ่งต้องชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งจำนวนภาษีที่ประเมิน งวดที่สองต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่งและงวดที่สามต้องชำระภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง

ถ้าภาษีงวดใดงวดหนึ่ง มิได้ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระภาษีเป็นรายงวด และให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับ"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๑๒ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ภาษี ๒๕๒๖ เป็นต้นไป)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

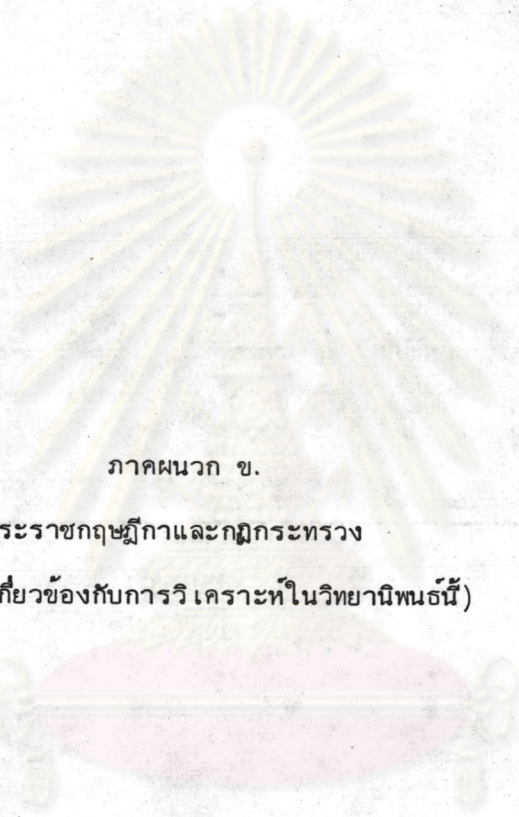
"(๑) สำหรับบุคคลธรรมดา

เงินได้สุทธิไม่เกิน	๓๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๗
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๓๐,๐๐๐ บาท ๖๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๑๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๖๐,๐๐๐ บาท ๑๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๑๓
เงินได้สุทธิส่วนเกิน แต่ไม่เกิน	๑๐๐,๐๐๐ บาท ๑๕๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๑๗
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๑๕๐,๐๐๐ บาท ๒๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๒๒
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๒๐๐,๐๐๐ บาท ๒๗๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๒๘
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๒๗๐,๐๐๐ บาท ๓๕๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๓๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๓๕๐,๐๐๐ บาท ๔๕๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๔๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๔๕๐,๐๐๐ บาท ๖๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๔๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๖๐๐,๐๐๐ บาท ๘๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๕๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๘๐๐,๐๐๐ บาท ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๕๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน แต่ไม่เกิน	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๖๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๖๕"

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๒๐ ใช้บังคับ
สำหรับเงินได้ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ.๒๕๒๖ เป็นต้นไป)

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

พระราชกฤษฎีกาและกฎกระทรวง

(เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์นี้)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจาก
เงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมินตามประมวล
รัษฎากรเสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒)
พ.ศ. ๒๔๙๗ และมาตรา ๔๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความ
ในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ ๑๑)
พ.ศ. ๒๕๐๒)"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบก
ษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้
พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๙๖ และพระราชกฤษฎีกา กำหนดค่าใช้จ่าย
ที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๙๗

มาตรา ๔ อัตราค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้บังคับ
สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ถึงกำหนดเวลาขึ้นรายการในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๕) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ ยอม
ให้หักค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) การให้เช่าทรัพย์สิน

(ก) ถ้าเป็นบ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ ในกรณี
เจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๓๐ ในกรณีให้เช่าช่วงให้หักค่า
ใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

(ข) ถ้าเป็นที่ดินที่ใช้ในการเกษตรกรรม ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า
ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๒๐ ในกรณีให้เช่าช่วงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสีย
ให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

(ค) ถ้าเป็นที่ดินที่มีได้ใช้ในการเกษตรกรรม ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้
เช่าให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา ร้อยละ ๑๕ ในกรณีให้เช่าช่วงให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่า
ที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง

(ง) ถ้าเป็นยานพาหนะ ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่าให้หักค่าใช้จ่าย เป็น
การเหมาร้อยละ ๓๐ ในกรณีให้เช่าช่วง ให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม
หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

(จ) ถ้าเป็นทรัพย์สินอย่างอื่น ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่าให้หักค่าใช้จ่าย
เป็นการเหมาร้อยละ ๑๐ ในกรณีให้เช่าช่วง ให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่า
ช่วง แล้วแต่กรณี

เว้นแต่ผู้มีเงินได้ตาม (ก) ถึง (จ) จะแสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมิน และพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ทรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์นั้นปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตรา ค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้นก็ให้ถือว่ามิใช่ค่าใช้จ่าย เพียงเท่าหลักฐานที่นำมาพิสูจน์

(๒) การผิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๒๐

(๓) การผิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้น โดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๒๐

"มาตรา ๖ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๖) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาดังต่อไปนี้

(๑) เงินได้จากวิชาชีพอิสระการประกอบโรคศิลป์ ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา ร้อยละ ๖๐

(๒) เงินได้จากวิชาชีพอิสระนอกจาก (๑) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา ร้อยละ ๓๐

เว้นแต่ผู้มีเงินได้ตาม (๑) หรือ (๒) จะแสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมิน และพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และมาตรา ๖๕ ทรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์นั้น ปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้น ก็ให้ถือว่ามิใช่ค่าใช้จ่าย เพียงเท่าหลักฐานที่นำมาพิสูจน์"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๗๐) พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๓ ใช้บังคับสำหรับ เงินได้ปีภาษี ๒๕๒๐ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๗ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๗) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๗๐ เว้นแต่ผู้มีเงินได้จะแสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมินและพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์นั้นปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้น ก็ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายเพียงเท่าหลักฐานที่นำมาพิสูจน์"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๗๐) พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๓ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๐ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๘ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๘) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา ดังต่อไปนี้

(๑) การเก็บค่าตั้งหรือค่าเกมจากการพนัน การแข่งขันหรือการเล่นต่าง ๆ	ร้อยละ ๖๕
(๒) การถ่าย ล้าง อัด หรือขยายรูป ภาพยนตร์ รวมทั้งการขายส่วนประกอบ	ร้อยละ ๗๐
(๓) การทำกิจการคานเรือ กู๋เรือ หรือซ่อมเรือที่มีใช้ซ่อมเครื่องจักร เครื่องกล	ร้อยละ ๗๐
(๔) การทำรองเท้า และเครื่องหนังแท้ หรือหนังเทียม รวมทั้งการขายส่วนประกอบ	ร้อยละ ๗๐
(๕) การตัด เย็บ ถัก ปัก เสื้อผ้า หรือสิ่งอื่น ๆ รวมทั้งการขายส่วนประกอบ	ร้อยละ ๗๐

- (๖) การทำ ตกแต่ง หรือซ่อมแซมเครื่อง เรือน รวมทั้ง
การขายส่วนประกอบ ร้อยละ ๗๐
- (๗) การทำกิจการโรงแรมหรือภัตตาคาร หรือการปรุง
อาหาร หรือเครื่องดื่มจำหน่าย ร้อยละ ๗๐
- (๘) การตัด ตัด แต่งผม หรือตกแต่งร่างกาย ร้อยละ ๗๐
- (๙) การทำสปู แชมพู หรือเครื่องสำอาง ร้อยละ ๗๐
- (๑๐) การทำวรรณกรรม ร้อยละ ๗๕
- (๑๑) การค้าเครื่องเงิน ทอง นาก เพชร พลอย หรืออัญมณี
อื่น ๆ รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ ๗๕
- (๑๒) การทำกิจการสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถาน
พยาบาลเฉพาะที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมทั้งการ
รักษาพยาบาลและการจำหน่ายยา ร้อยละ ๗๕
- (๑๓) การไม้หรือย่อยหิน ร้อยละ ๗๕
- (๑๔) การทำป่าไม้ สวนยาง หรือไม้ยืนต้น ร้อยละ ๘๐
- (๑๕) การขนส่ง หรือรับจ้างด้วยยานพาหนะ ร้อยละ ๘๐
- (๑๖) การทำบล็อก และตรา การรับพิมพ์ หรือเย็บสมุด
เอกสาร รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ ๘๐
- (๑๗) การทำเหมืองแร่ ร้อยละ ๘๐
- (๑๘) การทำเครื่องดื่มตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องดื่ม ร้อยละ ๘๐
- (๑๙) การทำเครื่องกระเบื้อง เครื่องเคลือบ เครื่องซีเมนต์
หรือดินเผา ร้อยละ ๘๐
- (๒๐) การทำหรือจำหน่ายกระแสไฟฟ้า ร้อยละ ๘๐
- (๒๑) การทำน้ำแข็ง ร้อยละ ๘๐

"(๒๒) การทำกาบ แบ่ง เปียกหรือสิ่งที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน
และการทำแบ่งชนิดต่าง ๆ ที่มีใช้เครื่องสำอาง ร้อยละ ๘๐"

(พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๘๘) พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๓ ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๒
เป็นต้นไป)

- (๒๓) การทำลูกโป่ง เครื่องแก้ว เครื่องพลาสติก หรือเครื่อง
อย่างสำเร็จรูป ร้อยละ ๘๐
- (๒๔) การซักกรีด หรือย้อมสี ร้อยละ ๘๐
- (๒๕) การขายของนอกจากที่ระบุไว้ในข้ออื่นซึ่งผู้ขายมิได้เป็น
ผู้ผลิต ร้อยละ ๘๐
- (๒๖) รางวัลที่เจ้าของม้าได้จากการส่งม้า เข้าแข่ง ร้อยละ ๘๐
- (๒๗) การรับสินไถ่ทรัพย์สินที่ขายฝากหรือการไต่กรรมสิทธิ์
ในทรัพย์สินโดยเด็ดขาดจากการฝากขาย ร้อยละ ๘๕
- (๒๘) การรมยาง การทำยางแผ่น หรือยางอย่างอื่นที่มีใช้
อย่างสำเร็จรูป ร้อยละ ๘๕
- (๒๙) การฟอกหนัง ร้อยละ ๘๕
- (๓๐) การทำน้ำตาล หรือน้ำเหลืองของน้ำตาล ร้อยละ ๘๕
- (๓๑) การจับสัตว์น้ำ ร้อยละ ๘๕
- (๓๒) การทำกิจการโรงเลื่อย ร้อยละ ๘๕
- (๓๓) การกลั่นหรือหีบน้ำมัน ร้อยละ ๘๕
- (๓๔) การให้เช่าซื้อสังหาริมทรัพย์ที่ไม่เข้าลักษณะตาม
มาตรา ๔๐(๕) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒) ร้อยละ ๘๕

(๓๕) การทำกิจการโรงสีข้าว	ร้อยละ ๘๕
(๓๖) การทำเกษตรกรรมประเภทไม้ล้มลุก และธัญชาติ	ร้อยละ ๘๕
(๓๗) การอบหรือต้มใบยาสูบ	ร้อยละ ๘๕
(๓๘) การเลี้ยงสัตว์ทุกชนิด รวมทั้งการขายวัตถุดิบที่ได้	ร้อยละ ๘๕
(๓๙) การฆ่าสัตว์จำหน่าย รวมทั้งการขายวัตถุดิบที่ได้	ร้อยละ ๘๕
"(๔๐) การทำนาเกลือ	ร้อยละ ๘๕"

(พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๘๙) พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๔ ใช้บังคับสำหรับ เงินได้ปีภาษี ๒๕๒๒ เป็นต้นไป)

"(๔๑) การขาย เรือกำปั่นหรือ เรือมีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟหรือเรือยนต์ มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป หรือแพ	ร้อยละ ๘๕
(๔๒) การขายที่ดินเงินผ่อนหรือการให้เช่าซื้อที่ดิน	ร้อยละ ๖๑"

(พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๑๓๑) พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๓ ใช้บังคับสำหรับ เงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

วันแต่ผู้มีเงินได้จากกิจการตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง แสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมิน และพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์นั้นปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้น ก็ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายเพียงเท่าหลักฐานที่นำมาพิสูจน์"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๗๐) พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๔ ใช้บังคับสำหรับ เงินได้ปีภาษี ๒๕๒๐ เป็นต้นไป)

"มาตรา ๘ ทวิ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐(๘) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่มีได้ระบุไว้ในมาตรา ๘ ให้หักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ให้นำมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

(เพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕๕ พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๑๐ ใช้บังคับสำหรับเงิน ได้ปีภาษี ๒๕๑๕ เป็นต้นไป)

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากเงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีค่าใช้จ่ายมากน้อยต่างกันทั้งนั้น ถ้ากำหนดค่าใช้จ่ายให้หักเป็นการเหมาตายตัวทุกประเภทแล้ว ย่อมไม่เป็นธรรม สมควรยอมให้หักค่าใช้จ่ายสำหรับเงินได้พึงประเมินบางประเภทตามความจำเป็นได้

(ร.จ. เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๑๖) วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๐๒)

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๐)
พ.ศ. ๒๕๑๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔
เป็นปีที่ ๒๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เฉพาะส่วนเงินได้ที่เป็นเงิน
ปันผลหรือเงิน เจลี่ยคืนที่บุคคลได้จากการ เป็นสมาชิกสหกรณ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราช
กฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวล
รัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๑๔"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่ผู้มีเงินได้จาก การ เป็นสมาชิก
สหกรณ์ เฉพาะส่วนเงินได้ที่เป็นเงินปันผลหรือเงิน เจลี่ยคืน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ เป็น เงิน ได้ ที่ ได้รับ
ก่อนหรือตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับกิจการสหกรณ์ สมควรยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่ผู้มีเงินได้เฉพาะส่วนเงินได้ที่เป็นเงินปันผลหรือเงินเฉลี่ยคืนที่ได้รับจากการเป็นสมาชิกสหกรณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

(ร.จ. เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๔๑ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๑๔)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๕)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๓๔ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และมาตรา ๔๒ (๑๗) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑๐ (พ.ศ. ๒๕๐๐) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๔ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

(๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๕ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

ข้อ ๒ ให้กำหนดเงินได้ต่อไปนี้เป็นเงินได้ตาม (๑๗) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖

"(๑) เงินได้จากกิจการของโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งได้ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ แต่ไม่รวมถึงเงินได้จากการขายของ การรับจ้างทำของหรือการให้บริการอื่นใด ที่โรงเรียนราษฎร์ซึ่งเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาได้รับจากผู้ซึ่งมิใช่ นักเรียน"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓) ใช้บังคับตั้งแต่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๓ เป็นต้นไป)

(๒) เงินได้จากการจำหน่าย หรือส่วนลดจากการจำหน่ายสลากกินแบ่งของรัฐบาล

(๓) เงินได้ส่วนที่เป็นค่าจ้างการทำงานในระหว่างเวลาปิดภาคการศึกษา ของคนต่างด้าวซึ่งเป็นนักเรียน นักศึกษาหรือนิสิต ที่เข้ามาศึกษา ณ สถานศึกษาในประเทศไทย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกัน

"(๔) เงินได้ส่วนที่เป็นค่ารักษาพยาบาลที่นายจ้างจ่ายให้หรือจ่ายแทนลูกจ้าง เป็นค่ารักษาพยาบาล สำหรับ

(ก) ลูกจ้าง สามเณร ภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดานซึ่งอยู่ในความอุปการะ เลี้ยงดูของลูกจ้าง ทั้งนี้เฉพาะสำหรับการรักษาพยาบาลที่กระทำในประเทศไทย

(ข) ลูกจ้างในกรณีที่ต้องได้รับการรักษาพยาบาลในต่างประเทศ ในขณะที่ปฏิบัติกรตามหน้าที่ในต่างประเทศเป็นครั้งคราว

ทั้งนี้ เงินจำนวนดังกล่าวได้จ่ายไปทั้งหมดในการนั้น"

(แก้ไขโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปี ๒๕๒๓ เป็นต้นไป)

"(๕) เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์ในพันธบัตรของรัฐบาลไม่ว่าโดยวิธีใด"

(เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓) ใช้บังคับตั้งแต่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๓ เป็นต้นไป)

"(๖) เงินได้ที่ทางราชการจ่ายให้เป็นเงินค่าเช่าบ้านหรือเงินที่คำนวณได้ จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินช่วยการศึกษาบุตร เงินช่วยเหลือบุตร เงินค่าเบี้ยกันดาร เงินยังชีพ หรือเงินค่าอาหารทำการนอกเวลา"

(เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓๖ (พ.ศ. ๒๕๑๗) ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปี ๒๕๑๗ เป็นต้นไป)

"(๗) ดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาล"

(เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓๗ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปี ๒๕๑๘ เป็นต้นไป)

"(๘) เงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีให้เช่าหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เท่าที่ผู้มีเงินได้ได้จ่ายไปโดยสุจริตตามความเป็นจริง หรือเงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่รัฐวิสาหกิจดังกล่าวให้อยู่โดยไม่ต้อง เสียค่าเช่าและรัฐวิสาหกิจผู้จ่ายเงินมิได้ออกค่าภาษีเงินได้สำหรับ เงินได้จำนวนดังกล่าวให้"

(๙) เงินช่วยการศึกษาบุตร เงินช่วยเหลือบุตร เงินค่า เบี้ยกันดาร หรือเงินยังชีพที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจซึ่งมีให้เช่าหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ในอัตราเดียวกับที่ทางราชการจ่ายให้แก่ข้าราชการและรัฐวิสาหกิจผู้จ่าย เงินมิได้ออกค่าภาษีเงินได้สำหรับเงินได้จำนวนดังกล่าวให้"

(เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปี ๒๕๑๗ เป็นต้นไป)

"(๑๐) รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับภาษีอากร"

(เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓๘ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปี ๒๕๑๘ เป็นต้นไป)

"(๑๑) ดอกเบี้ย เงินสะสมที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจซึ่งมีให้เช่าหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ในอัตราเดียวกับที่ทางราชการจ่ายให้แก่ข้าราชการ และรัฐวิสาหกิจผู้จ่าย เงินมิได้ออกค่าภาษีเงินได้สำหรับเงินได้จำนวนดังกล่าวให้"

(เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔๕ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปี ๒๕๒๒ เป็นต้นไป)

"(๑๒) เงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลต่างประเทศซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทย ได้รับจากรัฐบาลของตน ทั้งนี้ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีคิดก่อน"

(เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔๖ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปี ๒๕๒๒ เป็นต้นไป)

"(๑๓) เงินได้ส่วนที่เป็นเงินเดือนและเงินใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ที่คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้แทนของคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทย ได้รับจากคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ"
(เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔๘ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปี ๒๕๒๒ เป็นต้นไป)

"(๑๔) ดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์ เฉพาะเงินฝากที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม ประเภทออมทรัพย์ ซึ่งใช้สมุดคู่มือฝากในการฝากถอน"
(เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕๑ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปี ๒๕๒๓ เป็นต้นไป)

"(๑๕) เงินได้ที่ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร และกระทรวงการคลังได้อนุญาตให้เบิกจ่ายได้"
(เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕๒ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ใช้บังคับก่อนหรือตั้งแต่ ๖ ต.ค. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป)

"(๑๖) เงินได้ส่วนที่เป็นเงินเดือนหรือค่าจ้างและเงินใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ ที่คนต่างด้าวซึ่งไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ได้รับจาก

- (ก) คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน ในการปฏิบัติงานในประเทศไทย
- (ข) รัฐบาลแห่งประเทศของตนในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อพยพจากอินโดจีนในประเทศไทย"

(เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕๔ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปี ๒๕๒๔ เป็นต้นไป)

"(๑๗) เงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์อัน เป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หาที่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร เทศบาล สุขาภิบาลหรือ เมืองพัทยาหรือ การปกครองท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ ทั้งนี้ เฉพาะเงินได้จากการขายในส่วนที่ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ตลอดปีภาษีนั้น

(๑๘) เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ให้แก่บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของตนโดยไม่มีค่าตอบแทน บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมด้วย"

(เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕๕ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ใช้บังคับ ๒๗ ก.พ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป)

ข้อ ๓ ให้กำหนดมรดกสพต่อไปนี้เป็นมรดกตาม (๔) ของมาตรา ๑๓๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔

(๑) มรดกที่ทางราชการจัดขึ้น เป็นครั้งคราวและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้สั่งอนุญาตให้ได้รับยกเว้นการเสียอากรมรดกแล้ว

(๒) การแสดงพิพิธภัณฑ์ของทางราชการ

(๓) รำหรือรำโชนที่จัดขึ้นเพื่อการรื่นเริง เป็นครั้งคราว

(๔) มรดกของกรมศิลปากรที่กรมศิลปากรจัดให้มีขึ้น

(๕) การแสดงกีฬาสมัครเล่นที่กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีขึ้น เป็นครั้งคราวโดยผู้เล่นไม่ได้รับค่าจ้างตอบแทนทางตรงหรือทางอ้อม

(๖) การแสดงท้องฟ้าจำลองหรือการดูดาวที่กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีขึ้น

(๗) การแสดงสวนสัตว์ขององค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของ

รัฐบาล

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๔

ส. วินิจฉัยกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อยกเว้นเกี่ยวกับภาษี
อากรประเภทต่าง ๆ ยังกระจัดกระจายอยู่ในกฎกระทรวงสามฉบับ สมควรที่จะประมวลข้อ
ยกเว้นต่าง ๆ ที่ยังใช้บังคับอยู่นั้นมารวมไว้ในกฎกระทรวงฉบับเดียวกันและ เพิ่มข้อยกเว้น
ภาษีเงินได้เกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลของลูกจ้าง และครอบครัวรวมไว้ในกฎกระทรวงนี้ด้วย

(ร.จ. เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๗ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๙)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๓๓ (พ.ศ. ๒๕๑๖)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยการให้ดอกเบี้ยแก่ผู้ได้รับคืน เงินภาษีอากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ และมาตรา ๔ ทศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ดอกเบี้ยที่จะให้แก่ผู้ได้รับคืน เงินภาษีอากรในอัตราร้อยละ ๐.๖๒๕ ของเงินภาษีอากรที่ได้รับคืน ให้คิดดังต่อไปนี้

(๑) กรณีคืนเงินภาษีอากรที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันถัดจากวันครบระยะ เวลาสาม เดือนนับแต่

(ก) วันสิ้นกำหนดระยะเวลายื่นแบบแสดงรายการตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่ได้รับการขยายหรือเลื่อนให้ ถ้าผู้ได้รับคืนเงินภาษีอากรต้องยื่นแบบแสดงรายการเกี่ยวกับเงินภาษีอากรที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย หรือ

(ข) วันยื่นคำร้องขอคืนเงินภาษีอากร ถ้าผู้ได้รับคืนเงินภาษีอากรไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการเกี่ยวกับเงินภาษีอากรที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย

(๒) กรณีคืนเงินภาษีอากรที่ชำระตามแบบแสดงรายการไม่ว่าจะชำระพร้อมกับการยื่นหรือไม่ ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันถัดจากวันครบระยะ เวลาสาม เดือนนับแต่วันยื่นคำร้องขอคืนเงินภาษีอากร

(๓) กรณีคืนเงินภาษีอากรที่ชำระตามการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินหรือตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือคืนเงินภาษีอากรค่าที่ชำระสำหรับสินค้าที่นำเข้าไปในหรือส่งออก

นอกราชอาณาจักร ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันชำระภาษีอากร

การคิดดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่ง ให้คิดจนถึงวันที่ลงในหนังสือแจ้งคำสั่งคืน เงินหรือวันที่อนุมัติให้คืน เงินภาษีการค้าที่กรมศุลกากร เรียกเก็บ เพื่อกรมสรรพากร

ข้อ ๒ การคิดดอกเบี้ยตามข้อ ๑ จะคิดให้ต่อเมื่อได้มีการยื่นแบบแสดงรายการหรือคำร้องขอคืน เงินภาษีอากรภายใน เวลาที่กฎหมายกำหนดหรือภายใน เวลาที่ได้รับการขยายหรือเลื่อนให้

การยื่นคำร้องขอคืน เงินภาษีอากร ผู้ยื่นคำร้องต้องนำ เอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปแสดงต่อ เจ้าพนักงาน เพื่อพิสูจน์ว่าได้เสียภาษีอากร เกินไปด้วย

ในกรณีที่เจ้าพนักงาน เรียก เอกสารหรือหลักฐาน เพิ่มเติม เพื่อตรวจสอบว่าได้ถูกหักหรือ เสียภาษีอากร เกินกว่าที่ต้อง เสีย ผู้ยื่นคำร้องขอคืน เงินภาษีอากรต้องนำ เอกสารหรือหลักฐานไปแสดงต่อ เจ้าพนักงานภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานสั่ง แต่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง เป็นหนังสือ ในกรณีที่มีเหตุสมควรอธิบดีมีอำนาจขยายระยะเวลาดังกล่าวให้ได้ แต่ให้ระงับการคิดดอกเบี้ยให้ในระหว่าง เวลาที่ขยายให้จนถึงวันที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของ เจ้าพนักงาน

ถ้าผู้ยื่นคำร้องขอคืน เงินภาษีอากรไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานภายใน เวลาที่กำหนดหรือภายใน เวลาที่อธิบดีได้ขยายให้ ให้ระงับการคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันสุดท้ายของกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานสั่งตามวรรคสาม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๑๖

ส. วินิจฉัยกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔ ทศ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๑๕ กำหนดว่าการให้ดอกเบี้ยแก่ผู้ได้รับคืนเงินภาษีอากรต้อง เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

(ร.จ. เล่ม ๔๐ ตอนที่ ๒๔ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๑๖)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๘ ทวิ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๑๕ กำหนดให้องค์การของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย
โดยมีทุนทั้งสิ้น เป็นของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ เสียภาษีเงินได้แทนผู้ขาย
สินค้าทอดหนึ่งทอดใดหรือทุกทอดที่ซื้อสินค้าขององค์การ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานดังกล่าว ตาม
วิธีการ อัตราและประเภทสินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เฉพาะสำหรับเงินได้จากการ
ขายสินค้านั้น สมควรให้โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง เสียภาษีเงินได้แทนผู้ขายยาสูบทุก
ทอดที่ซื้อยาสูบของโรงงานดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

(ร.จ. เล่ม ๔๐ ตอนที่ ๖๕ วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๑๖)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๓๔ (พ.ศ. ๒๕๑๖)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยภาษีเงินได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐ พ.ศ. ๒๕๑๓ และมาตรา ๔๔ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สินค้ายาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ เป็นสินค้าที่โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลังต้องเสียภาษีเงินได้แทนผู้ขายสินค้าดังกล่าวทุกทอดที่ซื้อสินค้าของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง

ข้อ ๒ ภาษีเงินได้ที่ต้องเสียแทน ให้เสียในอัตราร้อยละ ๑๐ ของกำไรของผู้ขายส่งไม่ว่าทอดใด และในอัตราร้อยละ ๔ ของกำไรของผู้ขายปลีก

"กำไร" หมายความว่า ผลต่างระหว่างราคาขายกับราคาซื้อสินค้าที่โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง กำหนดไว้สำหรับผู้ขายส่งแต่ละทอดหรือผู้ขายปลีก แล้วแต่กรณี คูณด้วยปริมาณสินค้าที่โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ขายให้ผู้ขายส่งทอดแรก

ข้อ ๓ ให้โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง เสียภาษีเงินได้แทนตามอัตราในข้อ ๒ สำหรับสินค้าที่ขายในแต่ละเดือนประติทินโดยยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีเงินได้ ที่กองคลัง กรมสรรพากร ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

ส. วินิจฉัยกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ประวัติย่อผู้เขียน

นายธวัชชัย มหธรรม สำเร็จการศึกษา เศรษฐศาสตรบัณฑิต จากคณะ เศรษฐศาสตรมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา ๒๕๒๒ และ เข้ารับการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ คณะ เศรษฐศาสตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา ๒๕๒๓ ได้รับรางวัล เรียนดีจาก มหาวิทยาลัยรามคำแหงประจำปีการศึกษา ๒๕๒๐ ได้รับทุนในการวิจัยทางการตลาด ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๔ จากคณูปมูล พรประภา ประธานกรรมการบริษัท เอส พี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด วิจัยเรื่อง "โครงการสำรวจ ความต้องการรถจักรยานยนต์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ได้รับทุนอุดหนุนการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๔ และ ๒๕๒๕ ตามลำดับ ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายขาย (Supervisor Sales Division) ของบริษัทนิปปอนเด็นโซ่ ไทยแลนด์ เซลล์ จำกัด (Nippondenso Thailand Sales Co., Ltd.) ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ กรุงเทพมหานคร โทร ๓๑๔๔๘๖๓, ๓๑๔๔๘๘๔-๕, ๓๑๔๔๒๕๘-๘

